

عنوان مقاله:

باززایی غیرمستقیم از ریزنمونه های برگ گیاه دارویی سرخارگل (Echinacea purpurea)

محل انتشار:

هشتمین همایش بیوتکنولوژی جمهوری اسلامی ایران و چهارمین همایش ملی امنیت زیستی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

اصغر عرب اسدی - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی شاهرود

شاهرخ قرنجیک - عضو هیئت علمی دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی شاهرود

محمد رضا عامریان - عضو هیئت علمی دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی شاهرود

مهدی رحیمی - عضو هیئت علمی دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی شاهرود

خلاصه مقاله:

سرخارگل یک گیاه دارویی است که عموماً در درمان سرماخوردگی، آنفولانزا، بیماری های مزمن و تحریک سیستم ایمنی بدن استفاده می شود. به منظور یافتن ترکیب هورمونی مناسب برای باززایی غیرمستقیم گیاه سرخارگل در شرایط درون شیشه ای، هورمون های 6-بنزیل آمینوپورین (BAP) و تیدیاژرون (TDZ) با غلظت های 0 و 1 و 2 و 4 میلی گرم در لیتر و هورمون از نفتالین استیک اسید (NAA) با غلظت های 0 و 0/05 و 0/1 میلی گرم در لیتر، در قالب دو آزمایش فاکتوریل برپایه طرح کاملاً تصادفی با 4 تکرار مورد بررسی قرار گرفتند. باززایی موثر گیاه به وسیله ی اندام زایی از کشت کالوس های حاصل از ریزنمونه های برگ سرخارگل حاصل شد. نو ساقه های تکثیر شده به وسیله ی قرارگیری کالوس ها روی محیط کشت MS حاوی غلظت های مختلفی از هورمون های BAP و TDZ به تنهایی یا در ترکیب با غلظت های مختلفی از NAA حاصل شدند. محیط کشت MS حاوی 2 میلی گرم در لیتر BAP و 0/1 میلی گرم در لیتر NAA بیشترین باززایی را داشت. گیاهچه های بدست آمده بر روی محیط بدون هورمون و یا محیط دارای غلظت های مختلف هورمون های نفتالین استیک اسید (NAA) و ایندول بوتریک اسید (IBA) ریشه دار شدند. بیشترین ریشه زایی از محیط های حاوی هورمون NAA حاصل شد.

کلمات کلیدی:

سرخارگل، کالوس زایی، باززایی، هورمون های گیاهی، اکسین، سیتوکنین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/377165>

